

PRZYBIJANIE (2) *sb n*

-anie (2), [-anie].

a jasne, w e wahania.

sg N przybijanie (2); -é (1) OpecŻyw, -e (1) OpecŻywSandR. ◊ [G przybijani(a).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. przybić.

Przymocowywanie, przytwierdzanie gwoździami (2) : [Materia thesch wchitką od zieliaza jako gwoździe do przybyąny [...].] [Zydzi] ZapWpolActAdv 1549 205/12.]

a. *O krzyżowaniu Chrystusa [czego] (2) : Iezufa milego rąk ij nog przybijanie OpecŻywSandR 5.*

Wyrażenia: »gwoźdźmi przybijanie« (1): Iezufa milégo rąk ij nog na krzyżu bolefné rozciągnienijé/ ij ku krzyżu gwoźdzmi tępymi przybijanijé. OpecŻyw 139.

»ku krzyżu przybijanie« (1): OpecŻyw 139 cf »gwoźdźmi przybijanie«.

Cf PRZYBIJAĆ

ALKa